D..... învățător
Com. .....
Jud. .....

Anul III, Nr. 10

ABONAMENTUL: LEI 20 ANUAL

20 Decemvrie 1935

ŞCOALA NOASTRĂ

Redacția și Administrația:
I. PĂUNESCU, Turnu-Severin
Str. Calomfires cu No. 233

Foaie învățătorească de cultură și orientare profesională
Apare lunar sub conducerea unui comitet

Crăciunul care vine.

Funigei de zăpadă au învârstat colinele dealurilor, dând primul semnal că iarna începe și Crăciunul se apropie.

Unii așteptăm această sfântă sărbătoare cu multă bucurie, dar cei mai mulți, sărăcimea, o așteaptă cu multă întristare. In pragul unei ierni care nu se știe cât va fi de aspră, într'un timp când sub greutatea nevoilor de zi cu zi sufletele celor necăjiți zăticnesc sub stăpânirea desnădejdii, acei care mai avem cu ce ține piept necazurilor, dar mai ales cei care au din belșug, toți avem datoria ca zilele cele mai sfinte pe cari le așteptăm să le facem clipe de bucurie și pentru cei necăjiți.

Invățătorii și preoții, la sate, pârghii pe cari se reazemă nădejdile acestui neam, aveți o sfântă datorie în preajma Crăciunului care vine: stârniți în sufletele celor cu dare de mână, iubirea de aproapele, dovedită prin ajutorul material și moral.

Porni-vor școlarii cu steaua, cu vicleimul și cu colindul; treziți-i la dragostea pentru aceste datini frumoase moștenite dela strămoși, dar obișnuiți-i ca din cele ce vor aduna să dea o parte cât de mică și copiilor nevoiași, cari nu vor avea poate nici o pereche de opincuțe, pe cari să le încalțe la „Nașterea Domnului".

Insfârșit mila și ajutorul față de cei lipsiți se poate manifesta în preajma sărbătorilor de toți, cari simțesc că pot împărți puținul ce-l au pe din două, făcând parte și celor goi, celor flămânzi și celor cari nu vor avea un vreasc ca să încălzească aerul rece din cocioabele lor sărăcăcioase.

Simțind creștinește, faceți ca în sufletele creștinilor pe cari-i păstoriți, să se ivească steaua călăuzitoare, care să ducă, spre ieslea cea sfântă a Betleemului, mirosul de smirnă și tămâie a darurilor pe cari ei sunt datori să le îndrepte către cei lipsiți, înțelegând că pe Isus îl vor avea de câștigat prin fapta lor.

N. Popescu-Samarinești

ORIENTAREA PEDAGOGICA A ŞCOALEI ROMANEŞTI

Dela o vreme încoace, pedagogia românească s'a îmbogățit cu opere, cari au întrecut orice așteptări, fie chiar din partea celor mai pesimiști în această direcție. Există în toate statele continentului nostru un îndemn de înnoire și promovare a sentimentelor superioare, o pornire lăuntrică a trăirii vieții în sensul moral, ori care ar fi împrejurările de moment. A vorbi despre o pedagogie românească, care să fi ieșit dintr'o trebuință lăuntrică, de prefacere a rosturilor etico-sociale, nu numai că ar fi inoportun, dar am risca să ne angajem în critică cu adevăratele izvoare de inspirație, sau mai bine zis de imitație.

Dela 1919 și până astăzi, am asistat cu drept cuvânt, la o invazie de curente cu titluri mai mult sau mai puțin pretențioase, cari în fond discutau aceeaș problemă. Par'că îmi sună și acum în minte: școala muncii, școala plăcerii, a sforțării, școala liberă a autodeterminismului, educația integrală, localism-regionalism, etc.

Invățătorii entuziasmați de aceste noutăți nu mai respectau programa analitică, ci făceau experiențe, cari, în majoritatea cazurilor, se contraziceau.

A trecut de atunci un deceniu și jumătate, timp în care ideile s'au plămădit, iar din vastul material informativ pedagogic nu s'a oprit decât ceeace s'a crezut că se potrivește.

Principial trei lucruri s'au avut în vedere:

1. Studiul individualității copilului; 2. Activitatea practică; 3. Slăbirea intelectualismului. Se impune deci: „școala pentru viață, prin viață",

Pedagogia românească așa cum se prezintă astăzi — activă-integralistă — pare a se împărți în două: un curent filosofic și altul sociologic.

Pentru cel dintâi militează dd. G. G. Antonescu și Iosif Gabrea; pentru cel din urmă dd. I. C. Petrescu, S. Mehedinți, D. Gusti, A. Culea, P. Andrei, etc. Deasemenea am putea să mai adăogăm pe d. I. Nisipeanu și d-na Isabela Sadoveanu, cari fac tranziția între cele două curente.

Hotărîtor în toate pare cuvântul mult autorizat al d-lui Antonescu, fapt care a făcut ca toți miniștrii de instrucție să-l consulte în privința directivelor educative. Pentru d-sa problema individualității în devenire către personalitate trebue să țină seamă de: individualism, idealism și activism. Adept convis al lui Goethe și Schiller, apără cu cea mai mare căldură educația morală și estetică, fără care nu se poate forma personalitatea. Pentru d-sa, copilul posedă în stare potențială toate comandamentele impuse de educație. Educatorul trebue să trezească și să îndrumeze aceste stări din lăuntru în afară (formativ-organicist). Urmașul cel mai calificat al d-lui G. G. A. este d. Iosif-Gabrea, unul dintre cei mai eruditi pedagogi ai noștri. Pentru d-sa, studierea unei chestiuni pedagogice implică cercetări în toate domeniile. Te uimește mai ales coordonarea materialului divers și concluziile la cari ajunge. Admirator al lui Spranger, W. Stern și Kerschensteiner, el voește hotărît să introducă în învățământ metodele științifice pentru studiul individualității și totodată, ca și maestrul său, pune pedagogia sub disciplina filosofică.

Fiindcă veni vorba despre discipline filosofice în pedagogie, incidental trebue trecut și d-l Rădulescu-Motru, susținătarul personalismului energetic la noi și mai apoi ca o aplicare a acestuia, studierea problemei vocației. D-sa fiind încredințat că atâta timp cât nu se va ține seamă de aptitudinile firești ale copilului, valorile culturale nu se pot realiza. In altă ordine de idei reprezentantul filosofiei personaliste cere democratizarea învățământului și egalizarea în prestigiu a funcțiunilor.

Oricare ar fi tendința, trebue să afirmăm că d-sa își îndreaptă gândul spre masele populare: „prin munca anonimă a celor de jos și într'o mică măsură prin munca individuală a celor de sus s'au creiat valorile culturale".

O a doua grupă de pedagogi studiază copilul mai mult din punct de vedere sociologic. In afirmarea acestei teorii s'a plecat dela considerentul că: omul trăește într'un grup de semeni, are legături cu aceștia, se ajută reciproc și toți la olaltă puși sub imperativul heredității și al mediului natural, conlucrează pentru valorile creatoare. Acest curent s'a numit cu un termen nepotrivit: „regionalism sau localism". Iată cum îl definește d. I. C. Petrescu, în cartea sa „Regionalismul educativ": „Numai o legătură strânsă cu natura și cultura locală poate stimula forțele creatoare ale tinerelor generații. Și acest țel.... nu-l poate atinge decât educația regionalistă". Prin acest fel de educație principiile școalei active s'ar bucura de cea mai mare aplicare.

In mediul înconjurător trebue să se caute educația. Un mare filosof spunea cândva că omul privește mai mult către pământ decât în nori, deci: a cunoaște acest colț de pământ unde trăești, din puuct de vedere istoric, cosmologic, psihologic, biologic, iată adevărata educație. Până în prezent acest curent s'a afirmat timid din motive de orientare oficială. Astăzi, d. Dr. Angelescu, ministrul instrucțiunii și mare organizator al învățământului primar, a impus forțat să se schimbe fața lucrurilor. Invățământul să nu mai fie informativ-mecanicist, ci să se coboare la nivelul priceperii și intereselor copilului în legătură cu viața materială și spirituală. Credem că prin noua reformă a programei cursului supraprimer se va ține seamă de cele de mai sus. Se mai impune totodată să se înlesnească și posibilități materiale pentru educat: localuri de școală, material didactic și mobilier etc. In orice caz suntem pe un drum care merge din ce în ce mai mult spre aplicarea principiilor adevăratei școli active.

I. Popescu-Blidarele

Şcoala noastră.

Școala — oricare ar fi gradul și denumirea sa — esie o realitate a vesociale, cristalizată într'o instituție de stat și supusă, ca toate realitățile de același soi, aceloraşi cauze determinate.

Visătorii, acei cari vor s'o sustragă — în discuții —din cadrul rigid al mecanicei sociale, de subt influența forțelor economice și politice, pentru a o plasa mai comod, în sfera de superb trandafiriu a teoriilor, nu fac serviciu nici școlii, nici colectivității. Căci, în loc să vorbească despre școala reală, despre condițiunile în cari ea trăește și are misiunea să lucreze, ei se ncepțînează să vorbească despre o anicmă a școalei, sau mai plastic: „de cai verzi pe pereți".

Se face destulă zarvă și destulă reclamă cu așa numitele „norme de pedagogie nouă" cari, fără să păcătuim, *n'au nou decât ambalajul;* dar în acelaşi timp nu suflă nimeni un cuvânt despre realitățile sociale, despre condițiunile economice și politice, subt influența cărora toate teoriile acestea, vor trebui să devină fapte.

Nu trebue să credem niciodată că o teorie, sau o normă pedagogică, ar avea valabilitatea unei legi universale și că oriunde și oricând aplicată, ar putea produce efecte indentice,

Un întreg complex de împrejurări, conservate în trecutul care ne aparține și pe care-l purtăm cu noi, vine să-și imprime pecetea lui, în tot ceea ce făurim în prezent

Care este trecutul școalei noastre? O școală intelectualistă până la absurd, cu programe uniforme, cu procese psihice măsurate cu ora, cu vargă și cu coronițe. O școală care a țintit mereu cantitativul și a nesocotit calitativul, care a privit și a tratat egal și pe cel debil, cu cel îmbuibat și pe cel flămând cu cel sătul.

A fost, sigur, o școală nedreaptă și în metoda ei și în rezultate, dar a-

ceastă şcoală a fost naturală, încadrată perfect în rama condiţiunilor economice şi politice dela noi.

S'a schimbat ceva în condiţiunile acestea? Există oare posibilităţi ca să avem la şcoală elevi hrăniţi şi îmbrăcaţi omeneşte?

Avem şi acum, ca şi înainte vreme, câţiva; marea majoritate, tot o bucată de mămăligă cu ceapă îmbucă dimineaţa şi tot zdrenţuroasă şi lipsită de încălţăminte vine spre altarul luminii.

Şi-atunci care este criteriul de măsurătoare al inteligenţelor in această uimitoare pusderie de diferenţi?

Cum poate fi vorba de o democratizare a învăţământului, de o valorificare a posibilităţilor pe cari natura le dăruieşte lumii, din marele şi nesecatul său rezervor, fără a ne gândi la o măsură care să adăpostească de rigorile sărăciei, majoritatea elevilor, dând trupului tot ceea ce-i trebue?!..

Cel puţin în stadiul acesta am putea spune că avem oarecum o bază serioasă de pornire la luptă, pentru promovarea şcoalei de care se vorbeşte atât de mult.

Spunem toate acestea, pentru că vorbind nu vreau să trecem pe lângă adevăruri şi să le facem „bezele" pentru că aşa ar fi mai comod.

Ar fi şi aceasta o metodă, dar prea mult se aseamănă cu obişnuinţa cocoşului de a închide ochii când cântă... şi prea e inutil.

(va urma).

NIC. BOCŞA

Cuvântarea ţinută de revizorul şcolar în şedinţa Consiliului Judeţean dela 4 Decembrie 1935, pentru comemorarea lui MARIUS VORVOREANU

Domnilor,

In numele şcolii primare din judeţul Mehedinţi mă asociez la cuvintele de omagiu aduse de vorbitori dinaintea mea în amintirea fostului *coleg de seamă din acest consiliu, fostului prefect şi neîntrecutului gospodar, Marius Vorvoreanu.*

Pentru şcoala primară din judeţul Mehedinţi, Marius Vorvoreanu *în prefectoriatul din 1922 1926* a făcut atât cât nu a făcut nimeni în acest judeţ; 130 localuri de şcoală au răsărit ca din pământ în satele Mehedinţilor; şcoli s'au infiinţat în toate satele cele mai reslete ale judeţului etc.

Ca membru al actualului consiliu, a stăruit cu trecerea lui, cu căldura sufletească ce ştia el să pună în susţinere operelor mari, să se aloce din bugetele modeste ale acestui judeţ, sume însemnate pentru terminarea şcolilor rămase neterminate şi pentru construirea altelor noui.

Ţi se umple inima de bucurie când, mergând în satele noastre aproape în toate părţile, şi acum ca şi în anii de îmbelşugare din 1922—1926, vezi că se ridică *mândre case de lumină,* ce se pun în serviciul şcolii primare!

Numai atât dacă ar fi şi numele lui Marius Vorvoreanu va rămâne adânc săpat în inima sătenilor şi învăţătorilor din acest judeţ!

Dar mai sunt şi alte motive ca şcoala primară mehedinţeană să păstreze o adâncă recunoştiinţă lui Marius Vorvoreanu.

El i-a iubit pe învăţători. I-a vrut luminaţi; i-a dorit demni şi liberi; i-a sprijinit să se scape de anumite racile, cari-i demoralizaseră în vremurile din urmă.

Şi sprijinul dat de el a adus la isbândă!

El a iubit şi pe şcolari. Îi cerceta, îi mângâia şi-i îndemna la învăţătură cu prilejul vizitelor ce făcea în comune, în care vizite nu uita niciodată şcoala.

Învăţătorii l-au apreciat şi i-au sprijinit activitatea *cu toată puterea sufletului lor.* Multe din şcolile acestui judeţ s'au întrecut să-i ceară învoirea de a-i purta numele. Şi azi se îndreaptă cereri în acest senz Ministrului Instrucţiunii.

Pentru aceste strălucite calităţi sufleteşti, puse în serviciul şcolii primare mehedinţene neprecupeţit, în calitate de reprezentant de drept al învăţătorilor şi al şcolii în acest consiliu, înfierez cu toată indignarea pe cei ce l-au răpus mişeleşte şi memoriei lui îi aduc omagiul lor.

„Şcoala noastră" s'a ţinut de cuvânt: a apărut regulat un an cu 20 lei abonament. Roagă frumos pe abonaţii rămaşi în urmă cu plata — din diferite împrejurări — să trimită abonamentul cu înapoerea poştei. **R.**

SFAT BUN

La conferinţa regională, ţinută la 5 Septemvrie a. c. în Baia ne Aramă, între altele, D-l Sava Barbătescu, revizorul judeţului, a insistat ca fiecare **învăţător să ne abonăm la un cotidian din capitală şi la cele mai bune raviste pedagogice şi literare.** Aceasta pentru folosul nostru, căci „citind şi recitind, mintea se îmbogăţeşte" plus că trebuie bine înarmaţi pentru viaţă şi examene.

Nu vreau să mă laud, dar luând act despre aceasta, iată cum am procedat eu: Având în vedere că două ore din programul săptămânal îl ocupă şezătoarea de lectură după cărţi, reviste şi ziare, prin colectă am adunat dela elevi 150 lei iar apoi expediindu-i la administraţia revistei „Albina", poşta o aduce în fiecare Miercuri regulat, constituind mare bucurie şi entuziasm şcolarilor. Când citim din această revistă de enciclopedie populară, asistă şi săteni, impresionându-i mult conţinutul şi fotografiile. La fel „Satul" cu exemple morale, noţiuni de higenă, folklor, etc. După aceia elevii din cl. VII-a, le leagă în frumoase colecţii anuale care îmbogăţesc biblioteca şcoalei.

„Universul" pe care îl citesc dela 12—2 în bloc cu funcţionarii dela primărie, îl trimit după aceasta părinţilor cu gust de citit prin odraslele lor. Când îl readuc tăiem cu foarfecele tot ce e mai de seamă şi formez dosare pentru muzeu, astfel:

1) Oraşe din România. In numerile recente au fost tablouri de laudă cu vederi din Orşova, Sibiu, Lugoj, Braşov, etc. 2) Tablouri istorice: Peştera lui Daniil Sihastrul, Lupta din Dealul Spirei, Constantin Brâncoveanu, Artileria română la Buda-Pesta, ş. a. discutate cu mult nesaţiu de elevi, fiind rarităţi. 3] Din străinătate, în special rudele noastre Franţa şi Italia. 4] Conferinţe, de ex. Eugenia de prof. dr. Marinescu, Oboseala şi surmenajul elevilor de Mărculescu, ca să nu pomenesc decât dintre cele profesionale; apoi Regalitatea noastră de Octavian Goga, Antirevizionismul, ş. a. 5) Calendar istoric şi literar. 6] Sfaturi pentru gospodine. 7] Pagina agricolă. 8) Sfânta scriptură dela pagina bisericii. 9) Ştiinţe Naturale. 10] Diverse.

Duminica după şezători la fiecare participant distribui gratuit câte o pagină de unde ar putea trage concluzii morale.

La şcoalele cu mai mulţi domni colegi şi cu părinţii elevilor mai bogaţi şi darnici prin bună învoială se pot face multe abonamente, predând „învăţământul în chipuri şi icoane" plus că ne ridicăm prestigiul în faţa sătenilor pe care îi facem să frecuenteze spontan şezătorile ştiind că vor căpăta şi auzi noutăţi şi foloase în toate direţiile.

Sabin Răchiteanu — inv,
Proiteşti-Gheorgheşti Mehedinţi

Formarea caracterului moral şi obiectele de învăţământ.

E recunoscut în general, că scopul de seamă a învăţământului de orice grad constă în formarea caracterului moral. Scoala care consideră învăţământul drept scop în sine nu numai că-i timp pierdut, dar este chiar dăunătoare progresului societăţii. Prin învăţământ se desvoltă funcţiunea intelectuală. Dacă această funcţiune n'are un ghid moral în sensul căruia să activeze, individul o va folosi pentru satisfacerea fără opreliste a instinctelor sale, ruinându-se şi implicit absentează dela contribuţia unei vieţi sociale mai bune.

Formarea omului social optim a constituit o problemă, a cărei soluţionare au încercat-o gânditorii tuturor timpurilor.

Socrate şi Platon caută deslegarea acestei probleme, învederând tuturor maiestatea ideii de Bine care trebue să călăuziască orice acţiune. Deaceea combat cu vehemenţă norma ce căutăm a o impune sofiştii că „omul este măsura lucrurilor".

Doctrina creştină şi toţi marii ei susţinători arată excelenţa înfăptuirii Binelui. Pentru a fi mai convingătoare promite viaţa veşnică celor ce se osteneşc în acest sens.

In timpurile mai nouă, Rousseau documentează că civilizaţia fără un suport natural — însăşi firea individului care-i bună dela creaţie — dăunează propăşirii umanităţii.

Cu un cuvânt, toate preocupările pedagogilor fie în cceace priveşte programa, metoda, pregătirea educatorilor, timp de şcolaritate etc. n'au vizat decât găsirea mijloacelor de formarea Omului.

Repet dar: învăţământul trebue să fie socotit ca mijloc de formarea caracterului moral.

In rândurile cari umează, voiu încerca să arăt cum trebue să se procedeze spre a se smulge maximum de contribuţie fiecărui obiect de învăţământ la opera de moralizare a individului. — Numai învăţământul religiei şi al moralei, caşi covorbirile asupra bunei Conduite pornite dela micile conflicte ale vieţii de Şcoală, nu dau garanţia formării personalităţii morale, dacă celelalte obiecte de învăţământ nu concură la aceasta.

Cunoştinţele din domenii oricât de disparate să se unifice în intenţia de-a se pune „în legătură cu interesele superioare ale sufletului, cu cât este vorba de-a face pe copil să înţeleagă dreptu-rile pe care le are conştiinţa asupra întregei vieţi (Förster „Şcoala şi Caracterul" pag. 225).

Să considerăm obiectele de învăţământ din grupul materne.

Cetirea nu-şi ajunge scopul, dacă să are în vadere ***numai tehnica cetitului.*** Lectura trebue să aibe în vedere înobilarea sufletului cu sentimente cerute de principiile educaţiei morale, naţionale şi sociale.

Manualul care n'are bucăţile rânduite în vederea formării stărilor sentimentale potrivite sugerării faptelor morale, nu poate primi atributul de educativ, în consecinţă n'are ce căuta în şcoală.

Bucăţile de citire trebue să conţină întâmplări din viaţa copilăriei şi numai pe măsura înaintării în vârstă să se înmulţiască epizoadele din epoca maturităţii. In concluzie, conţinutul lecturilor şi ca fond şi ca formă trebue să avanseze, sintonizându-se cu desfăşurarea psihică a elevului. Altfel rămân streine elevului şi nu-i servesc nevoia de personalizare. In concluzie, bucăţile de cetire se rânduiesc în manuale după felul cum pot trezi sentimentele, cari au o ordine în evoluţia lor firească; iar nu numai după înrudirea cunoştinţelor ce administrează.

Tratarea unei lecturi trebue să poarte cu îndemânare mintea elevului asupra conţinutului bucăţii, la intenţia autorului caşi la situaţia lui.

Exercitarea putinţii de tărie şi interpretare cât se poate de corectă, este începutul desinteresării de imboldurile egoiste. — La unele lecturi, educatorul va întreprinde judecata critică a ideilor personagiilor, căci în felul acesta s'ajută înscăunarea opiniilor adevărate şi să dă elevului prilejul formării unui stil propriu de viaţă.

Când conţinutul bucăţii poartă mintea elevului asupra epocilor trecute, să se caute iniţiera întru a fixa raporturile de cultură cu prezentul. Asemenea înfiripări de raporturi să se deprindă şi când subiectele sunt luate din viaţa altor naţiuni. Prin fixarea caracterelor epocilor, ori ale naţiunilor se va stărui asupra ceeace este moral şi durabil, în ele. —

Cunoştinţele referitoare la lumea exterioară să fie în orice lectură considerate în legătură cu lumea internă a simţemintelor morale.

Apoi în ceeace priveşte technica cetitului, educatorul să depună deosebită grije, arătând elevului că o pronunţare greşită a cuvintelor constitue o încălcare a mai multor virtuţi deodată: exactitatea, dreptatea faţă de alţii şi cinstea faţă de propria conştiinţă.

Când elevul rezumă, fie verbal fie în scris, coţinutul unei lecturi, se va insista să se folosească de cuvinte proprii. I-se va atrage atenţia că'n felul acesta îşi cultivă independenţa şi demnitatea personală.

Invăţământul gramaticii, oricât s'ar părea de arid, ocazionează cultivarea anumitelor virtuţi. Individualitatea cuvintelor, înrudirea între ele, orânduirea în propoziţiuni pentru a da curs gândirii, învaţă armonia ce trebue să domniască în exprimare, căşi în logica minţii. Ordinea de gândire şi exprimare atrage ordinea faptelor. Observarea unei greşeli în expunerea verbală, caşi în scriere ajută la formarea spiritului critic, spiritului de cântărire a faptelor. Cine a ajuns la oarecare estetism în scriere şi'n exprimare este pe drumul către prinderea caracterului moral. In acest scop manualele de gramatică trebue să inducă regulele gramaticale din texte potrivit gradului lor de pricepere

NOTE

Inaugurarea şcolii primare din satul Boca, Judeţul Mehedinţi

In ziua de 28 Noemvrie a. c. s'a inaugurat şcoala din satul Boca (Broşteni) jud. Mehedinţi, de faţă fiind d-nii Iulian Predescu prefectul judeţului, Vasile Vârcol inspector general secundar şi primar, Sava Bărbătescu revizor şcolar, Nicolae Popescu sub-revizor şcolar, G. Calianu directorul şcolii, V. Pârvulescu învăţător şi preşedinte al comit. şcolar local, I. Balaban învăţător, Iliescu prim-pretorul plăşii Broşteni, Iancu Saidac primarul Broştenilor, sătenii din Boca şi elevii şcolii.

După oficierea serviciului divin, au cuvântat următorii:

Gh. Calianu învăţătorul şcolii, în cuvinte emoţionante evocă memoria lui Marius Vorvoreanu care a fost primul editor al şcolii din Boca, dând ajutoare ca fost prefect al judeţului pentru construirea ei; aduce omagii d-lui Iulian Predescu care a desăvârşit opera dând ajutor bănesc ca să se termine construcţia.

Asigură pe cei de faţă de recunoştinţa pe care vor păstra-o sătenii şi copiii lor celor care au înfiinţat şi construit şcoala lor, iar învăţătorul făgăduieşte că din acest altar va face să radieze cu adevărat numai lumină.

D-l Sava Bărbătescu revizorul şcolar, arată cum acum 12 ani, găsindu-se la Samarineşti, i s'au prezentat doi săteni delegaţi cari i s'au plâns că Boca fiind la 3,50 km. departe de Broşteni, le e greu să-şi trimită copiii pe vreme rea tocmai la şcoala de acolo. Convins de realitatea lucrurilor a făcut raport de înfiinţarea unui post de învăţător la Boca, ceeace a făcut ca d-sa în acea vreme să-şi atragă chiar ura şi să aibă neplăceri din partea unor prieteni politici din părţile acestea. Dar nu e nimic asta; d-sa a ascultat durerea unor oameni îndreptăţiţi şi socoteşte că prin asta n'a făcut o faptă rea.

Acum, cu ajutorul a doi oameni de mare valoare pentru judeţul şi ţara noastră ca dispărutul de timpuriu Marius Vorvoreanu şi actualul Prefect d. Iulian Predescu, V'aţi construit şi locaş propriu unde să poată veni fiii şi fiicele D-vs la şcoală. Prin învăţătorul D-vs Vă manifestaţi recunoştiinţa. Noi Vă dăm sfatul să iubiţi lumina şcolii, să ascultaţi pe învăţător, iar învăţătorul ridicându-se la înălţimea chemării d sale, nu ne îndoim va face ca din lumina d-sale să răsară cu adevărat lumină.

Să trăiţi şi să Vă trăiască copiii.

Domnul Prefect Iulian Predescu luând cuvântul spune:

Domnilor,

Rugasem pe d-l Revizor Sava Bărbătescu ca la această inaugurare să vorbească numai Domnia-Sa. Dar, fiindcă fu vorba şi de numele meu în cuvântarea d-lui învăţător socotesc că e bine să Vă spun şi eu câteva cuvinte.

Sfinţirea de azi a acestui frumos locaş de lumină, nu e numai faptul material că s'a săvârşit un serviciu religios; căci, dacă numai atâta ar fi trebuit să fie, nu mai era nevoe să venim noi, tocmai dela Turnu-Severin. Insemnătatea acestei inaugurări trece peste faptul material; trece pe planul sufletutui omenesc.

Aceşti copii sunt viitorii cetăţeni, cari treptat, treptat ne vor înlocui.

Rezumându-Vă munca numai la predarea abecedarului, iar elevii muncind numai ca să ştie a-l citi, ar fi prea puţin. Aveţi datoria să faceţi din ei cetăţeni conştienţi de datoria lor, căci altfel, lăcaşurile de şcoală şi de biserică, în zadar se ridică. Invăţaţi-i ce însemnează respectul faţă de autorităţi, de preot, de învăţător, de disciplină în stat, căci numai atunci Vă împliniţi datoria.

Priviţi la statuia de bronz ce simbolizează justiţia: o femee oarbă, cu o balanţă într'o mână şi cu sabia în alta, semnificând sancţiuni pentru nerespectarea balanţei. Aduceţi-Vă aminte de gonirea din templu a negustorilor de către Iisus.

Invăţaţi pe copii, dar, dacă nu-i obişnuiţi să respecte şi să aplice ce învaţă, degeaba eşti învestit cu I. D. R. şi cu toate diplomele din lume.

Ziua de azi este pentru mine o zi în care mă unesc cu ce simt oamenii de aici. Pentru mine această zi a fost şi o exemplificare că în afară de şcoală şi de biserică trebue să stăruiască ideea de patrie care trebue apărată şi ideea de neam, pe care să-l apărăm cu sufletul nostru, prin pilduirea noastră până la sfârşit.

Numai cu cartea nu se face nimic dacă cetăţeanul nu-şi dă seama de ce este dincolo de zidurile acestui locaş. Fiecare slujbaş din această ţară îşi are câmpul lui de act vitate din acest punct de vedere. Să ne corijem la fiecare pas; dacă nu ne scrutăm conştiinţele nu ne mai rămâne decât disperarea şi apoi să intrăm în haos.

Nu lipsiţi dela datorie, nu aceea programatică ci aceea care trebue să ridice sufletele semenilor D-vs. Să nu ne închistăm numai în locaşul unde oficiem. Un preot, un învăţător, care nu dă un sfat, care nu dă o pildă de urmat pentru semenii lor, nu şi-a făcut datoria.

Ieşiţi, cercetaţi pe oameni, apropiaţi-Vă cu inima de inima lor, îndrumaţi-i spre tot ce e frumos şi bine, altfel nu se mai poate.

Contactul de fiecare zi cu cei din nevoi face mai mult decât o comoară de bani.

Acestea sunt sfaturile mele şi iertaţi-mă dacă le spun aşa de tăios, fiindcă aşa cer timpurile de azi.

——

In aceeaş zi s'a sfinţit şi cişmeaua dela răscruciul şoseli judeţene din com. Floreşti, care s'a construit cu ajutorul Prefecturii de Mehedinţi. Această cişmea este o construcţie monumentală pusă la îndemâna trecătorilor.

In prezenţa aceloraş autorităţi cari au luat parte la inaugurarea şcolii Boca, adăugându-se învăţătorii din Floreşti, autorităţile locale şi ciitorii acestei fântâni, s'a făcut sfinţirea.

Serviciul divin a fost oficiat de Sf.-Sa Preot Racoceanu. Elevii şcolii din Floreşti au dat răspunsurile la serviciul oficiat.

După sfinţirea cişmelei, corul elevilor din Floreşti au executat mai multe coruri patriotice şi populare, cari au stârnit admiraţia publicului asistent.

N. P.

Inaugurarea noului local de şcoală din com. Balta-Verde

La 15 Septemvrie a. c. s'a inaugurat în com. Balta-Verda noul local de şcoală, făcut din iniţiativa primarului Dumitru Rusu, cu ajutorul sătenilor şi al Prefecturii.

Au luat parte pe lângă sătenii şi învăţătorii din împrejurimi şi autorităţile judeţene: d-l Prefect Iulian Predescu, prea Cucernicul protoereu Costică Popescu-Traian şi d-l ravizor şcolar Sava Bărbătescu.

După oficierea serviciului divin, protoerul judeţului într'o frumoasă cuvântare a evocat vremurile de altădată când şcoala găsea găzduire în tinda bisericii şi sufletele oamenilor erau mai bune şi mai lipsite de păcate.

Domnul Revieor şcolar Sava Bărbătescu, luând cuvântul spune: Astăzi la aceeaş oră şi cu aceeaşi însufleţire 350 de şcoli îşi deschid porţile şi primesc la sânul lor sufletul plăpând al copiilor din întreg judeţul.

„Sărbătorirea de astăzi constitue un mijloc fericit de înfrăţire între învăţători şi părinţi şi între cetăţeni şi con-

---

Aceste texte să caute pe cât este cu putinţă să formeze un tot în jurul unei idei. —

Autorii de manuale gramaticale şi noi învăţătorii trebue să ştim că ceeace formează unitatea limbajului nu-i cuvântul şi nici chiar propoziţiunea izolată, ci fraza, textul care are mai multe idei într'o legătură logică, cu sens psihologic, cu direcţie. Numai asemenea texte pot fi socotite concrete şi cu ajutorul lor se formează uşor conştiinţa mecanismnlui vorbirii logice, şi direcţionarea raţiunii spre un sens uman.

In exerciţiile de invenţie, cum sunt de pildă cele referitoare la complectarea lipsurilor din diferite texte, s'ar cere ca autorii — fără însă a exagera să ţină seama şi de promovarea elementului moral. Asemenea, pe cât e cu putinţă, în imaginile prin cari se urmăreşte exercitarea puterii de invenţie, să nu fie ostracizat motivul de moralizare. Educatorul să dea toată atenţia intenţiei de morală observată la autor, chiar în cursul lecţii de gramatică. Nu vreau să se creadă că-i necesar ca'n fiecare lecţie să scoatem chiar prin imposibil nota morală. — Nu, dar acolo unde se poate — putinţă la care îmbie fie textul, fie împrejurările de vieaţă socială a copiilor, să nu se negliieze şi nici să se trateze ca amănunt punctul de vedere moral.

Compunerea este obiectul de învăţământ, care poate contribui cu multi sorţi de isbândă la formarea caracterului moral. In această ordiue de idei, Zeller arată în „Şcoala primară o şcoală a voinţii" importanţa exerciţiilor de compunere, copierea şi dictarea, în educaţia morală. Dictarea este un excelent exerţiţiu de atenţie voluntară, căci cere efort. Asemenea „rezumatnl". Atrăgându-li-se atenţia elevillor asupra necesităţii exprimării şi scrieri „frumoase", uşor putem convinge că „măsura în orice manifestare e cheea unei reuşite durabile. Compunerea ocazionează aproape integral expresiune personalităţii şcolarului. Aici se poate vedea cu uşurinţă felul de gândire, interesul şi inclinarea subiectivă sau obiectivă a sufletului fiecăruia. La lecţia de compunere educatorul îşi dă seamă de lipsurile şcolarului sau, cum şi de talenţii ce trebuesc cultivaţi.

La lecţia de compunere se vede măsura originalităţii elevului, căruia nu trebue — în acest scop — să-i îngrădim libertatea de exprimare. Compunerile după imagini pot fi aşa fel selectate încât să serviască fundării unei regule morale. —

In compunerile cu lacune se ţinteşte acordarea exprimării şi gândirii, simţirii şi voinţii. La compunere se vede grijea — dacă a pătruns — ce manifestă şcolarul da-a fi mai bun. —

Nu insist asupra felului important cum lucrează o lecţie de memorizare la cimentarea caracterului moral. Socotind poezia numai ca un mijloc de cultivarea memoriei, înseamnă că suntem alăturea cu drumul. Poezia, prin însăşi definiţia ei, este opera de artă. Cultivă deci frumosul. Schiller socoteşte — pe bun drept — că nu există altă cale de-a face pe omul simţurilor raţional, decât aceea de a-l face mai întâiu estetic. Educaţia estetică „va înlesni, pe deoparte, relaţiunile dintre individ şi lumea exterioară, desvoltând impresionabilitatea celui dintâiu, şi va sprijini, pe dealtăparte, cea mai desăvârşită independenţă a raţiunii de impresiile din afară, cu alte cuvinte, va accentua cât mai mult pasivitatea naturii sensibile şi sentimentele, şi activitatea naturii raţionale (citat din Istoria Pedagogiei a prof. G. G. Antonescu, pag. 265).

In tratarea unei poezii să se pună în vibrare toate coardele sufletului şi la căldura melodiei lor, să vizăm plămădirea unei noua ediţii de elevi mai spirituală, mai bună.

Bucăţile de memorizare să fie cu deosebită grije selectate şi numai dintre acelea cari pe lângă potrivirea cu vârsta şcolarilor, întrunesc şi condiţiile operii de artă. A pierit din manuale „Corbul şi Vulpea". Acelaş drum ar fi de dorit să-i apuce şi „Bogatul şi săracul" împreună cu toate bucăţile cu caracter utilitarist, cu caracter negustoresc. Asemenea „poizioarele" făcute „ad-hoc" de autorii de manuale didactice trebue să fie înlăturate, căci mai mult strică, decât ajută. In tratarea unei poezii să nu se urmăriască atât învăţarea pe din afară, cât pătrunderea, „gustarea" fondului ei şi modelarea simţămintelor elevului la l u m i n a f r u m o s u l u i ca „formă liniştită", ori ca „imagine vie" (Schiller priveşte „frumosul" din acest îndoit punct de vedere: „als rubrige Form" îmblânzitor de viaţă sălbatică; „als lebendes Bild" dătător de forţă ideilor abstracte).

Nu greşesc când afirm, că în lecţiile noastre de memorizare se ţine mortis la deprinderea versurilor. Invăţătorul care a determinat pe elevi s'o reproducă mai repede, a făcut cea mai reuşită lecţie. Scopul poezii nu-i chiar numai acesta.

Invăţătorul, care a mijlocit o atitudine în sufletul şcolarilor săi faţă de conţinutul poeziei, mi se pare că are meritul cel mare.

Indată ce am reuşit să mişcăm prin tălmăcirea fondului, prin transpunere în situaţia poetului, prin prinderea cauzelor procesului creaţiei, memorarea „formei" va veni dela sine.

In concluzie „Memorizarea" mai mult decât oricare din obiectele de învăţământ din rubrica l. materne miscă total sufetul pe calea formării caracterului moral, lamura ce trebue să vizeze clipă de clipă şcoala. —

V. Grosu, Invăţător
licenţiat în filozofie.

(Urmarea într'un număr viitor).

Fondurile Băncii în cea mai mare parte sunt împrumutate membrilor consiliului de administraţie, ale prietenilor şi rudelor. Preşedintele şi soţia sunt datori peste 100.000 lei, membrii din consiliu aproape toţi la fel, unul din ei are 220.000 lei. Societarilor învăţători neprieteni ai conducătorilor li se refuză împrumuturi minime de 2000-3000 lei pentru nevoi urgente.

Pentru a nu-şi vedea primejduite economiile lor, societarii Băncii „Spiru Haret" refuză fuziunea şi vă cer ca Banca „Spiru Haret" să urmeze pe baza principiilor din statutele ei mai departe. Aceasta pe temeiul votului dat în adunarea generală extraordinară din 5 Septemvrie 1938 şi vă roagă a-l aproba.

Atunci când forurile statutare şi forurile legale vor face curăţenia cerută de vremurile noi şi în conducerea Băncii „Invăţătorul Mehedinţean» şi în portofoliu acelei Bănci, pe care noi îl socotim nesuficient garantat şi foarte greu de lichidat, ca să nu-i zicem putred, vom discuta şi Vota fuziunea celor două Bănci.

La acest memoriu depunem şi o balanţă de verificare încheiată pe ziua de 15 Septemvrie 1938, din care se vede că noua Bancă poate trăi cu fondurile proprii ce are. (Peste 2.000.000 eli capital deplin vărsat.)

Preşedinte, **(ss) D. Dăncău**

Casier, (ss) N. PĂUNESCU

Distincţiuni acordate membrilor corpului didactic primar din judeţul Mehedinţi.

urmare din Nr. 7

D-l Theodor Ciobanu, înv. gr. I, com. Aurora, d-na Elena Ciobanu învăţătoare gr. I comuna Aurora, D-l Const. Lăzărescu, înv. gr. I, com. Balta, D-l Ion T. Varlam, înv. def., com. Balta, D-l C. Aeghelescu, înv. gr. I, com. Bălăciţa, D-l Ion B. Mihuţ, înv. gr. I, com. Bălţanele, Pr. Har. Popescu, înv. gr. I, com. Mileni, D-l Niculae Foarţă înv. gr. II, com. Braniţte, D-ra Maria Rupa, înv. def. com. Bresniţa-Ocol, D-l Vasile Pârvulescu, înv. gr. I, com, Broşteni, D-l Dumitru Gh. Papa, înv. def., com. Cacoţi, Pr. N. Mănescu, înv. gr. II, com. Manu, D-na Maria Pană înv. def., com. Valea-Rea, D-na Eugenia Popescu, înv. def., com. Cernaia, D-l Stan Pasmangiu, înv. def., com. Cerneţi, D-l Gh. Miluteanu, înv. gr. I, com. Corlăţel, D-l D. Dăncău înv. gr. I, com. Cremenea de Jos, D-na Ruxanda Cătuneanu, înv. def., com. Crivina, D-l Ion V. Popescu, înv. prv. com. Fântâna-Mare, D-l Victor Preotrian, înv. gr. I, com. Deleni, D-na Elena Pretorian, înv. gr. I, com. Deleni, D-l Ion Gh. Buteică, înv. def., com. Drincea, D-l Gh. Topală, înv. gr. I, com. Erghevita, D-l Ilarie Zăvădescu, înv. gr. I, com. Flămânda, D-l Ion M. Butoi, înv. def., com. Floreşti, D-l Ion I. Firu, înv. def., com. Gârbovăţul de Sus, D-l Nic. I. Varlam, înv. gr. I, com. Glogova, D-l Gh. Gh. Popescu, înv. def., com. Glogova, Pr. St. Popescu, înv. def., com. Gogoşi, D-l Ion M. Lăcraru, înv. gr. I, com. Gogoşi, D-l P. Grama, inv. def., com. Malarişca, D-l Gh. Lugojeanu, înv. gr. I, com. Ostr. Corbului, D-l Nic. Ionescu, înv. def. com Hotărani, D-l I. M. Racoveanu, înv. def. com. Racova, Arist. Popescu, înv. gr. II, com. Imoasa, D-na Maria I. Popescu, înv. def., com Bârzescu, D-l Nic. Dăescu, înv. def., com. Isv. Aneştilor, D-l Gh. Guran, înv. gr. I, com. Valea Hoţului. D-l Gh. Stuparu, înv. def., com. Isv. Bârzei, D-l M. Istodorescu, înv. def., com. Schinteesti, D-l Petre Popescu, înv. gr. I, cnm. Jiana-Mare, D-l Har. Puiu, înv. gr. I, com. Miluţa D-l Gh. Păsărescu, înv. gr. I, com. Tehomir, D-l Al. Bunceanu, înv. def., com. Nadanova, D-l Pandele Vuescu, înv. gr. I, com. Cerna vârf, D-l Ioan Popescu, înv. def., com. Negoeşti, D-l Sabin Popescu, inv, gr. I, com. Clesneşti. D-l St. C. Buteică, înv. def., com. Oprişor Nr. 1, D-l Firu Bumbaru, înv. def. com. Oprişor, Nr. 2, D.l Nistor Alexandrescu, înv. gr. I, com. Pătulele Nr. 1, D-l Spiru Axinescu, înv. gr. I, com. Oprişor Nr. 2, D-l Vasile Ochea, înv. gr. I, com. Piria, D-l I. Barbălată înv. gr. I, com. Ploştina, D-l Gh. D. Popescu, înv. def.-com. Pluta, D-na Ecarerina Popescu, înv. gr. II, com. Pluta, D-l Nic. Sofican, înv. def., com. Tânţaru, D-na Elisabeta Delurinţu, înv. def., com. Gărdăneasa, D-l C. Stoican, înv. def., com. Gornoviţa, D-na Elena Gherănescu, înv. def., com. Prisăceaua, D-l Nic. Angelescu, înv. def., com. Punghina, D-l Ion Olteanu, înv. gr. II, com. Rogova, D-na Maria Pr. Străcaescu, înv. gr. I, com. Roşiori, Pr. D. Străchescu, înv. gr. I. com. Roşiori, D-l M. Gh. Ciortan, înv. gr. I, com. Roşiuţa, D-l Nicolae Erceanu, înv. def. com, Cotoroaia, D-l Vasile N. Popescu, înv. def., com. Runcurel, D-na Paula Liciu, înv. def., com Salcia, D-l Victor Ionescu, înv. gr. I, com. Scăpău, Pr. I. Predescu, înv. def., com. Scăpău, D-l Gh. Mitucă, inv. def., com. Scorila, Pr. Nic. Tudor, înv. com. Selişte, D-l C. G. Isvercearu, înv. def., com. Selişte, D-l D. Dănciulescu, înv. def., com. Slaşama. D-l D. Gămulescu, înv. def. com. Sura, D-l Pandela Bejat, înv. def,, com. Sovarna de Jos, D-l I. D. Vulcănescu, înv. def. com. Sovarna de Sus, D-l D. Cercel, înv. gr. I, com, Tâmna, D-l Ion Gh. Blaja, înv. gr, I, com. Valea-Rea, D-l Gh. Gomoiu, înv. gr. I, com. Vânju-Mare, D-l Andrei Popescu, înv. gr. I, com, Zegaia, D-na Elena Stănescu, înv. gr. I, com. T,-Severin.

Ştiri şi Fapte

In dorinţa de a veni în ajutorul Colegilor comandanţi Străjeri, cari ar avea vreo nelămurire în întocmirea şi aplicarea programului Străjeresc, înfiinţăm în această foaie o rubrică intitulată: *„Răspunsuri"*. La această rubrică vom răspunde pe scurt fiecărui coleg care ne va cere lămuriri. Pentru răspunsuri, colegii pot să-şi aleagă şi un pseudonim. Intrebările se vor face pe adresa foii, cel mai târziu până la 20 ale fiecărei luni.

Practica făcută la centrul de Indrumare Breaza, în calitate de Comandant-instructor, ne-a dat putinţa să pătrundem mai mult doctrina Străjerească, în toate manifestările ei.

D. BUNESCU
inv.

Poşta Administraţiei. Se face cunoscut următorilor abonaţi că domnul *Gheorghe Pereanu*, directorul şcoalei primare din Baia-de-Aramă, nu a depus abonamentele pe anul în curs, încasate în luna Martie 1938. Ca să nu li se suspende trimiterea foii, *sunt rugaţi să ne trimită prin mandat poştal suma de 30 lei abonamentul pe anul 1938.* Aceştia sunt: Vasile Bobic Ponoarele, Ionel Bratiloveanu Bratilov, H. Baloşin Negoeşti, I. Popescu Negoeşti, Pr. Em. Tămăş Negoşti, N. Spineanu Padeş, Angela Popescu Baia-de-Aramă, Gh. Predescu Baia-de-Aramă, N. Crăciunescu Titerleşti, I. G. Raicu Baia-de-Aramă, N. Modoran Ponoarele, I. Stroescu Padeş-Văeni, M. Popescu Glogova, N. Varlam Glogova, C. Gh. Popescu Glogova, Gh. Popescu Cămueşti, Ilie Samfirescu Stăneşti, Gh. Lungulescu Mărăşeşti, Pr. Lungulescu Mărăşeşti, D. Ioniţoiu Pistriţa, Ilie Corlan Cloşani, M. Popescu Cloşani, I. Argintaru Motru-Sec, N. Argintaru Motru-Sec, C. Spineanu Orzeşti, Iulian Scântee Bărăiac, I. Crăciunescu Orzeşti, N. Bunceanu Titerleşti şi Elisabeta Delurinţiu Gârdăneasa.

Orariul şcolilor primare

Activitatea educativă ce se desfăşoară în legătură cu fiecare unitate de viaţă.

		Educaţia sănătăţii		EDUCAŢIA MINTII						Educaţia artistică				Educaţia moral-religioasă		Observaţii				Total general
Disciplina felul activităţilor teoretice şi practice		Anatomie şi igienă	Deprinderi igienice sport şi gimn.	Geografie	Şt. Naturale	St. Fizico-Chim.	Matematica	Istorie	Lb. maternă	Lectură şi rec. frumoase dialog. teatru şc.	Cânt	Desen	Scriere frumoasă	dat. om. şi cetăţeanului	Religia	Ore date săptămânal pentru activitatea educat. act. teoretică	act. practică	Total	ore străjereşti joi	
Ore date săptămânal	cl. I. II.	—	2	2	1	—	4	—	4	1	2	1	2	1	1	21	3	24	5	29
	cl. III. IV.	1	2	2	1	1	3	2	3	1	2	1	1	1	1	22	3	25	5	30
	cl. V. VI. VII.	1	2	1	1	1	3	1	3	1	2	1	1	1	1	20	5	25	5	30
Instituţii anexe şi modalităţi de lucru pe grupe în sânul claselor		a) Farmacia claseigienă gc. cu echipe sau cuiburi sanitara în legătură cu străjeria. b) Echipe sportive		a) Muzeul clasei cu lucrări aplicative. b. Atelliere. c) Grădina şc. d) Cooperativa				a) Muzeu sau album ist. al clas. b) Biblioteca clasei c) Comitele de org. a şezătorilor		a) Echipe de teatru şc, b) Corul cl. c) Exp. de lucrări de desen şi scrieri frumoase				Stolul clasei străjereşti pentru educaţia integrală a tineretului		*In ficcare joi ziua întreagă (5) ore e destinată străjeriei*				
		Stolul de străjeri (străjerite) se face după programul special al „Străjii Tării" şi în legătură cu întreaga activitate a stolului.																		

Observaţii. In afară de orele arătate în tablou se mai dau pentru activitatea practică câte trei ore pentru cursul inferior (cl. I-IV) şi cinci ore pentru cursul superior (clasele V-VII). Ele se repartizează astfel: clasele I-IV fac toamna şi primăvara o oră de atelier (lucru de mână) şi două în grădină, iar iarna trei ore în atelier, clasele V-VII fac toamna şi primăvara două ore în atelier şi trei de lucru în grădină, iar iarna trei ore în atelier iar două pentru lucrări agricole de iarnă sau grajdul vitelor.

2. Joi toată ziua este destinată străjeriei.

3. La cursul primar superior, învăţătorii pot preda pe clase sau specialităţi. In cazul din urmă ei se vor împărţi aproximativ astfel: a) unul partea literară; b) altul partea ştiinţifică c) al treilea educaţia artistică. Orele ;de lucru se vor face în aşa fel încât fiecare dintre ei să aibă un număr aproape egal şi să facă fiecare lucrarea pe care o poate înfăptui cu mai mult folos. Pentru repartizarea specialităţii este necesară aprobarea revizoratului şcolar.

Ministerul educaţiei naţionale

vine în ajutorul elevilor săraci.

Dispoziţiile luate pentru acordarea abecedarelor şi cărţilor de cetire în mod gratuit.

Pentru ajutorarea copiilor săraci cu cărţi, Ministerul educaţiei naţionale a dispus să se împartă fiecărui judeţ un număr de cărţi (abecedare şi cărţi de cetire) dintre cele monopolizate. Aceste cărţi se vor distribui în mod absolut gratuit. Fiecărui judeţ i se atribue un număr de exemplare potrivit cu nevoile lui. Pentru acoperirea valorii cărţilor împărtăşite gratuit, Ministerul dispune de un fond din care s'a repartizat o cotă pentru fiecare judeţ.

Modul de împărţire al cărţilor este următorul:

1) Se va alcătui o comisiune formată din revizorul şcolar, subrevizorul de cancelarie şi un delegat al prefecturei. Aceştia vor alcătui tablou de şcolile care trebuesc ajutate, arătând în dreptul fiecăreia exemplarele de care au nevoe. Pe cât se paote se vor ajuta proporţional cu nevoile lor toate şcolile din judeţ.

2) In alegerea localităţilor şi fixarea numărului de exemplare, se vor avea în vedere în special acele şcoli care au copii mai săraci, localităţile care au suferit inundaţii, grindină, secetă, etc.

3) Revizorul şcolar va emite bonuri pentru suma acordată (valoarea cărţilor atribuite) cu care va ridica de la librăriile depozitare ale cărţilor monopolizate, toi stocul de cărţi necesare judeţului său. După aceia el le va repartiza şi distribui după tabloul stabilit,

4) Asupra modalităţilor de primire, transport şi distribuţie a cărţilor, comisiunea şi în special revizorul şcolar, vor lua măsurie dictate de împrejurări.

5) După terminarea lucrării se va încheia un proces verbal semnat de cei trei membri ai comisiunii în care se va arăta amănunţit modul cum s'a făcut repartiţia, distribuţia, transportul, etc.

O copie după acest proces verbal se va înainta cu raport de către fiecare revizorat, Ministerului, până la 1 Noembrie 1938, cel mai târziu.

Se atrage atenţia revizoratelor şcolare că datoria lor nu se opreşte la înmânarea cărţilor directorilor de şcoli primare. Revizorii şcolari trebue să vegheze ca darul făcut de minister copiilor săraci, să ajungă într'adevăr în mâna acestora; să nu se împartă cărţile după criterii subiective şi personale şi nici să nu rămână fără întrebuinţare, aşa cum s'a întâmplat de atâtea ori.

Orice abatere dela această măsură va fi raportată imediat autorităţilor şcolare, care vor sancţiona cu severitate pe vinovaţi.

„DATINA" T.-Severin